

خبر اول

نویسندگان تحریم‌کننده اسرائیل ۵هزار نفر شدند

بیش از ۵هزار نویسنده دیگر به جمع امضانندگان بزرگترین کمپین تحریم اسرائیل پیوستند. به گزارش تسنیم؛ در حالی که چندی پیش هزار نویسنده مطرح جهانی از جمله برندگان نوبل، پولیتزر و بوکر به تحریم مؤسسات فرهنگی اسرائیل پرداخته بودند؛ روز گذشته اعلام شد که شمار نویسندگانی که به حمایت از این بیانیه پرداخته و به خیل امضانندگان آن پیوسته‌اند، از ۵۰۰۰ نویسنده فراتر رفته است. گفتنی است که امضانندگان این نامه صراحتاً اعلام کرده‌اند که با ناشران، جشنواره‌ها، آژانس‌های ادبی و نشریاتی که در نقض حقوق فلسطینی‌ها با اجرای سیاست‌ها و شیوه‌های تبعیض‌آمیز یا توجیه اشغال، نژادپرستی یا نسل‌کشی اسرائیل شریک هستند، همکاری نخواهند کرد، همچنین نهادهایی که هرگز علناً حقوق مسلم مردم فلسطین را (که در قوانین بین‌المللی تصریح شده است) به‌رسمیت نشناخته‌اند نیز تحریم خواهند شد. نویسندگان بزرگ جهان که از آن‌ها با عنوان غول‌های ادبیات معاصر نام برده می‌شود، چهره‌هایی همچون سالی رونی از منتقدان سرسخت رفتار رژیم اسرائیل با مردم فلسطین، عبدالرزاق گورنه برنده نوبل ۲۰۲۱ و آتی ارنو برنده نوبل ۲۰۲۲، ویت‌تان نگوین، جونودیاز برندگان جایزه پولیتزر و پرسپوال اورت و ریچل کوشنر نامزدهای جایزه بوکر، جودیت باتلر، نانومی کلاین و مریم مارگولیس از امضانندگان اولیه این نامه بودند. حالا ولی با گذشت ۳ هفته پس از انتشار این بیانیه شمار امضانندگان فراتر رفته و به بیش از ۵ هزار نفر رسیده‌است. در میان چهره‌های برجسته ادبیات جهان که جدیداً به تحریم اسرائیل پیوسته‌اند، اسامی نویسندگانی چون جان کیوزاک (که در سال ۲۰۱۶ کتابی از مقالات و مکالمات را با آژونداتی روی نوشت)، رابرت مک‌فارلین، مایکل روزن، جسمین وارد، کتی کیتامورا، بنجامین موزر، هلن مک‌دونالد، کیسه لایمون، آکواکه امزی، کریس کراوس، مروه ام‌ره، یوری هررا، پل بی پرسیادو، راب دیلینی، آن والدمن، دیورا آیزنبرگ، مارک هادون، رونان بنت، جف هالپرو و کوین بری دیده می‌شود.

پرده نقره‌ای

شهید «املاکی» جلوی دوربین می‌رود

مدیرعامل انجمن سینمای انقلاب و دفاع مقدس از تولید فیلم سینمایی شهید املاکی خبر داد و گفت که این فیلم سینمایی تا هشت ماه دیگر ساخته خواهد شد و یکی از آثار بی نظیر سینمای دفاع مقدس خواهد بود. به گزارش ایسنا؛ سیدمحمد حسینی در جلسه اجرایی دومین کنگره ملی ۸ هزار شهید استان گیلان، با اشاره به ساخت دو فیلم سینمایی مرتبط با شهدای استان تحت عنوان «چنگل» و «شهید املاکی» گفت که فیلم «چنگل» به ماجرای حضور منافقین در شمال کشور می‌پردازد و فیلم سینمایی شهید املاکی نیز مانند فیلم «موقعیت مهدی» یکی از آثار بی نظیر سینمای دفاع مقدس خواهد بود. مدیرعامل انجمن سینمای انقلاب و دفاع مقدس در پایان بودجه تولید فیلم دفاع مقدسی را سرمایه‌ای دانست و گفت نباید با نگاه هزینه‌ای به این بودجه‌ها پرداخت.

عزت‌الله انتظامی در خانه سینما

به مناسبت هفته‌کتاب نشست‌ی با موضوع کارنامه حرفه‌ای و آثار عزت‌الله انتظامی در خانه سینما برگزار شد. به گزارش هنرآلین؛ در این نشست که با حضور فرهاد توحیدی و هوشنگ گلمکانی در کتابخانه خانه سینما برگزار شد؛ فرهاد توحیدی و هوشنگ گلمکانی ضمن معرفی کتاب «آقای بازیگر» درباره جوانب مختلف زندگی هنری و کارنامه حرفه‌ای عزت‌الله انتظامی صحبت کردند. در این نشست سینماگرانی چون مهدی صباغ‌زاده، محمدمهدی عسگرپور، هوشنگ گلمکانی، فرهاد توحیدی، علیرضا حسینی، مهرداد زاهدیان، محسن امیریوسفی، عبدالله اسکندری، علیرضا شجاع‌نوری، امیراثباتی و امیرشهاب رضویان حضور داشتند.

صحنه

«ره صدساله» به مناسبت ایام فاطمیه

نمایش «ره صدساله» به کارگردانی علیرضا عمرانی از ۶ آذر اجرای خود را در تماشاخانه سنگلج آغاز می‌کند. به گزارش دفتر رسانه اداره کل هنرهای نمایشی، نمایش «ره صدساله» به کارگردانی علیرضا عمرانی به مناسبت ایام فاطمیه از سه‌شنبه ۶ آذرماه به مدت ۱۰ شب هر شب ساعت ۲۰ در تماشاخانه سنگلج روی صحنه خواهد رفت. این نمایش که با بازی هنرمندانی چون امیرحسین صارمی، هادی ظهوری، حمیدمدلی، هادی کرباسچی، مجید آزاد و شماری دیگر از بازیگران روی صحنه می‌آید؛ کاری از گروه هنری سما و گروه تریپتی هنری شهیدآوینی است.

موسیقی

همکاری سه هنرمند به افتخار «نیما»

داریوش آریان‌پور، کامبیز روشن‌روان و حمیدرضا نوربخش در پاسداشت مقام ادبی نیما یوشیج بنیانگذار شعر نو فارسی دست به انتشار اثری جدید زده‌اند. به گزارش مهر؛ نماهنگ «می‌تراود مهتاب» به آهنگسازی داریوش آریان‌پور، تنظیم کامبیز روشن‌روان و خوانندگی حمیدرضا نوربخش به تازگی منتشر شده است. «می‌تراود مهتاب» در پاسداشت مقام نیما یوشیج شاعر معاصر و بنیانگذار شعر نو فارسی در دسترس مخاطبان قرار گرفته است.

خلق اپرای عروسکی «مولوی» به روایت بهروز غریب‌پور

پنجاه سال نبرد برای روایت زندگی بزرگان!

[شهرند] چند روزی است که تالار فردوسی بنیاد فرهنگی هنری رودکی میزبان اپرای عروسکی «مولوی» به نویسندگی و کارگردانی بهروز غریب‌پور است. این اپرای عروسکی که قرار است تا ۲۲ آذر همنه‌روزه ساعت ۱۸ در تالار فردوسی روی صحنه برود، با استفاده از بیش از ۱۰۰ عروسک ریسمانی، داستانی را بر اساس اشعار مثنوی معنوی و کلیات شمس روایت می‌کند. اپرای عروسکی «مولوی» که از بهمن‌ماه ۱۳۸۸ که بعد- که برای اولین بار روی صحنه رفت- بارها و بارها در کشورهایی چون گرجستان و امارات متحده عربی اجرا شده؛ موضوع صحبت‌های بهروز غریب‌پور با نگار امیری- و بخشی نیز هادی عیار- است که به نظر می‌رسد از وضعیت تحقیرآمیزی که نمایش عروسکی در آن گرفتار آمده، دل‌خون و نگران است...

اپرای مولوی هم به عنوان مثال برای صحنه حمله مغول‌ها ۲۶ هزار بیت مثنوی مورد بررسی دوباره قرار گرفت تا در نهایت بی‌تی مثل کنگره ویران کنی‌د از منجنیق برای این صحنه انتخاب شود.

چرا اپرای عروسکی؟!

شخصیت‌های اپراهای عروسکی گروه آران پیش از این در هیچ فرمت دیگری روایت نشده بودند- و حتی فیلم و تئاتر هم دربار‌ه‌شان ساخته نشده بود و این اپراها نخستین تصاویری بود که از این بزرگان اجرا می‌شد. اما دلیل روایت این داستان‌ها در قالب نمایش عروسکی؛ باید بگویم که اپرا در همه دنیا اشتراکاتی دارد که نخستین اشتراک منظوم بودن متن است. نکته دوم هم این بود که این تفاهق در فرمت تئاتر انتقادهایی را که به اجراهایی که بر اساس آثار فردوسی و دیگر بزرگان وارد آمده، بی‌اثر می‌کند. این دلیل اصلی انتخاب زبان اپرا برای این آثار بود. چون من عقیده دارم که در اثری مرتبط با مولوی یا فردوسی زبان باید زبان خود مولوی یا فردوسی باشد و بنابراین تصمیم گرفتم به سراغ اپرا بروم که تلفیقی از شعر، موسیقی و خوانندگی است. نکته دوم هم این بود که این اتفاق در فرمت تئاتر نیز قابل دستیابی نبود؛ به خصوص از این نظر که تئاتر منظوم نیازمند خواننده‌ای است که تربیت شده باشد و با گریم سنگین شب‌های متوالی اجراهای متوالی داشته باشد که این را هم در ایران نداشتیم. بنابراین اپرای عروسکی را تالیف کردم که همه این موارد را در خود دارد و البته این خصیصه اضافه را هم دارد که تماشاگر در اپرای عروسکی تحت تأثیر سابقه و کارنامه بازیگری هنرمندی که نقشی مهم را بازی می‌کند، قرار نمی‌گیرد و به عنوان مثال هنگامی که قرار می‌شود مولوی را روی صحنه بیاوریم، عروسک، صدا و روابط مولوی صرفاً مختص همین اثر می‌شود و جز این هیچ اثر دیگری نیست که بر ذهنیت مخاطب تأثیر بگذارد.

چالش‌های نمایش عروسکی

از بزرگ‌ترین موانع و چالش‌هایی که در مسیر رشد و بالندگی نمایش عروسکی وجود دارند، می‌توان به نگاه تحقیرآمیز به نمایش عروسکی

اجرای اپرای «مولوی»

چند سال پیش شرایطی که به واسطه همه‌گیری ویروس کرونا ایجاد شد، باعث شد تعداد زیادی از افراد گروه هنری آران- که داشتیم در کنار هم کارهای مختلفی را آماده می‌کردیم- مجبور به مهاجرت به شهرستان‌ها یا حتی خارج از کشور شوند و البته برخی نیز مجبور شدند شغل‌شان را تغییر دهند. این دست ما را برای اجرای کارهای جدید بسته بود و بنابراین من هم در این میان ناچار شدم کاری را برای دور جدید اجراهای گروه انتخاب کنم که هم سرآغاز آثار رپرتواری گروه بود و به عبارت بهتر بارها اجرا شده بود و هم این‌که محبوبیت فراوانی در داخل و حتی خارج از کشور داشت. این دلیل اصلی آغاز بازتولید اجراهای گروه از «اپرای مولوی» بود که به دلایل مختلف- به خصوص از این نظر که این اثر در داخل و خارج از ایران مورد توجه و علاقه تماشاگران قرار گرفته و امکان ادامه اجراهای خارجی را نیز دارد- برای تجدید حیات و احیای گروه هنری آران بهترین انتخاب ممکن به نظر می‌رسید. بعد از این هم که تصمیم به اجرای این کار را گرفتیم، یک تمرین بسیار دشوار دوماهه داشتیم و در نهایت توانستیم «اپرای عروسکی مولوی» را آماده اجرا کنیم.

متن اپرای مولوی

متن این اپرا از ابیات خود مولانا- و بخش کوچکی نیز از دیگر شاعران بزرگ از جمله حافظ، صائب و سیف فرغانی- با هدف روایت یک خط سیر داستانی گردآوری شده است. روندی که البته بایستی از نظر تطابق محتوایی، وزنی و قوافی ابیات با کاراکتر نیز به دقت مورد توجه قرار گیرد- و البته این در تمام اپراها مشترک است. اما درباره اپرای عروسکی مولوی؛ شکل‌گیری متن این نمایش نزدیک به دو سال و نیم طول کشیده- و این البته منهای گذشته و تحقیقاتی بوده که درباره ایده نمایش به انجام رسیده است. به‌طور خلاصه درباره این روند در اپرای مولوی- و البته بقیه اپراها- باید بگویم که بعد از انتخاب اشعار و قوافی برای صحنه‌های مختلف، بایستی بررسی دوباره‌ای روی آن‌ها انجام گیرد. چنان که در همین

بهترین‌های سینما و تلویزیون معرفی شدند

ستاره‌ها پیش پای حافظ!

[شهرند]... و در نهایت اهالی سینما به بهانه بیست و سومین مراسم جشن سینمایی و تلویزیونی «حافظ» در تالار بزرگ وزارت کشور گردهم آمدند تا بزرگ‌زدگان و بهترین‌های سینمایی و تلویزیونی یک سال گذشته را در بخش‌های مختلف معرفی کنند. رویدادی که با تجلیل و تقدیر از یک عمر فعالیت هنری مرتضی عقیلی- بازیگر، کارگردان و نویسنده سینما و تلویزیون که بیش از صدفیلم سینمایی در کارنامه دارد- آغاز شد و در ادامه روند خود به معرفی بزرگ‌زدگان بخش‌های مختلف رسید...

بزرگ‌زدگان سینما

در مراسم حافظ در بخش سینما؛ نشان عباس کیا رستمی به فیلم «شهر خاموش» ساخته احمد بهرامی تعلق گرفت. جایزه دستاورد فردی ویژه را جواد عزتی برای کارگردانی فیلم «تمساح خونی» و بازیگری سریال «زخم کاری» گرفت. جایزه ویژه هیئت داوران نیز به مسعود کیمیایی برای ساخت فیلم «خان‌کشی» اهدا شد.

بخش تلویزیون

امادربخش تلویزیون؛ جایزه بهترین بازیگر زن کم‌دی به سوگل خلیق بازیگر سریال «دفتر یاداشت» تعلق گرفت و جایزه بهترین بازیگر مرد کم‌دی را نیز قدرت‌الله ایزدی

اشاره کرد که باعث تضعیف شدید آثار این گونه نمایشی شده است. نکته دیگر این‌که دانشجویان متاسفانه در دانشگاه‌ها جز بخش تئوری، آموزش عملی درستی نمی‌بینند. در حقیقت چالش اصلی این گونه نمایشی از این‌جاست که ناآگاهی و عدم شناخت مدیران، دانشگاه و دانشجویان نسبت به ارزش‌های نمایش عروسکی باعث می‌شود که خود دانشجویان هم در نهایت در مسیری قرار می‌گیرند که تنها هدف‌شان گرفتن مدرک و گذراندن مراحل لیسانس، فوق‌لیسانس و دکترامی شود. همین هم به نوبه خود موجب نگاه تحقیرآمیز تمام این افراد- اعم از مدیران و اساتید و حتی خود دانشجویان- به نمایش عروسکی می‌شود و هر گونه اشتیاق و میلی به تجربه دیگر گونه‌های نمایش را در دانشجویها و بازی‌دهنده‌ها می‌کشد.

وضعیت تحقیرآمیز نمایش عروسکی

در تمام دنیا هنرجویان و دانشجویان انواع و اشکال مختلف هنرها را آموزش می‌بینند. در دانشگاه‌های ما، اما، به نام رشته عروسکی شاهد تولید و آموزش عجایب‌المخلوقات هستیم- و هر کسی هم که باد بکارد، طوفان درو خواهد کرد! وقتی رشته‌ای با نبود کارگاه برای تمرین و کار تجربی مواجه است و دروس غیرمرتبط هم تمهه نفس این رشته را گرفته؛ طبیعی است که این تحقیر ادامه خواهد داشت و نمی‌توان انتظار شرایطی بهتر را داشت. این نگاه تحقیرآمیز باعث شده محصولات عروسکی ما بی‌نهایت ضعیف شوند، در حالی‌که عروسک‌ها انعکاس‌دهنده دنیای انسان‌ها هستند و می‌توانند کمیک، ترازیک و هر چیز دیگری باشند و باید به جای‌گاه آن‌ها توجه کرد. اما متاسفانه به نظر می‌رسد آسان‌ترین رشته دانشگاهی را نمایش عروسکی می‌دانند و این موضوعی است که باید آسیب‌شناسی شود.

نبرد نیم‌قرنی

من از ۱۳۴۹ تاکنون مشغول نبردی نابرابر بوده‌ام و البته به طور خاص در مورد مولوی، من از سال ۱۳۴۹ که در دانشکده هنرهای زیبا حضور داشتم و اساتیدی مانند خانم دکتر جهان‌بیگلو، دکتر ضیاءالدین سجادی، دکتر رهنما و دیگران همواره تأکید داشتند که زندگی این بزرگان را به آثاری دراماتیک تبدیل کنیم، در تمام این پنجاه و چند سال به دنبال این کار بودم و البته از زمانی هم که تصمیم گرفتم این اجراها را در قالب نمایش عروسکی روی صحنه آوریم، تمام تلاشم این بوده که بگویم شما دارید یکی از پدیده‌های ممتاز بشریت را تحقیر می‌کنید. هیچ تمدنی وجود ندارد که فاقد نمایش عروسکی باشد. این گونه نمایشی در مذاهب به خصوص در آسیای شرقی مثل هند و اندونزی جنبه آیینی و دینی دارند. شما در بازی‌دهندگی به خلق موجود زنده می‌پردازید و به همین دلیل نیاز به کارگاه، شیوه‌ها و سالن‌های مختلف اجرا دارید. تکثر صحنه‌ها در جهان عروسکی بی‌ظنیر است به این دلیل من اعتقاد دارم که همه از راس تا قاعده نسبت به این نمایش جاهل هستند و همه عمدا یا سهوا در تحقیرش کوشیده‌اند و در اینجاست که باید گفت خانه از پای بست ویران است.

برای سریال «مگه‌توموم عمر چندتابهاره؟» دریافت کرد. جایزه بهترین بازیگر زن درام را هم ژلایاشاهی برای سریال «داریوش» به‌خانه برد و این در حالی است که پارسا پیروزفر بازیگر سریال «در انتهای شب» برنده جایزه بهترین بازیگر مرد درام شد. جایزه بهترین کارگردان نیز در ادامه به سامان مقدم کارگردان سریال «افعی تهران» تعلق گرفت. «در انتهای شب» محصول فیلم‌نت نیز بهترین سریال تلویزیون و پلتفرم‌های استریم آنلاین لقب گرفت.

همچنین؛ در یکی از جذاب‌ترین بخش‌های مراسم مه‌ران مدیری برای برنامه «گل یا پوچ» بهترین چهره تلویزیونی لقب گرفت و جایزه ویژه هیئت داوران نیز به احسان علیخانی برای برنامه «جوکر» تعلق گرفت.

بخش سینما

اما در ادامه جوایز بخش سینما؛ بعد از جایزه بهترین فیلمنامه که به فیلم «چنگل پرتقال» رسید؛ در بخش بهترین بازیگر زن بنفشه صدی برای فیلم «خورشید آن‌ماه» و الناز شاکردوست برای فیلم «بی‌بدن» دو تندیس حافظ گرفتند. تندیس‌های بخش بهترین بازیگر مرد نیز به رضا عطاران برای بازی در فیلم «روشن» و میلاد کی مرام‌بری فیلم «آسمان غرب» تعلق گرفت. در بخش ترانه نیز دو جایزه اهدا شد- که اولی تحت عنوان جایزه بهترین ترانه به محسن چاووشی برای فیلم «بی‌بدن» رسید و جایزه دوم را هم علیرضا قربانی برای فیلم «مست عشق» به‌خانه برد.

در پایان؛ تندیس بهترین کارگردان به سروش صحت کارگردان فیلم «صبحانه با زرافه‌ها» رسید و در بخش بهترین فیلم نیز طبق بیانیه هیئت داوران هیچ فیلمی شایسته‌بردن تندیس حافظ شناخته‌نشد.